

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Skalické a soudců Mgr. Dagmar Bastlové a Mgr. Bc. Aleše Klempy v právní věci

žalobce: **Bytové družstvo nájemníků domu Třída kpt. Jaroše 33/1945,**
IČO 26298724
se sídlem třída Kpt. Jaroše 1945/33, Černá Pole, 602 00 Brno
zastoupený Mgr. Zdeňkem Pokorným, advokátem
se sídlem Anenská 8, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,** IČO 00025429
se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o 340 000 Kč s příslušenstvím – zadostiučinění za nemajetkovou újmu,

o odvolání žalobce i žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2019, č. j. 252 C 34/2018-48

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 32 375 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z této částky od 18. 8. 2020 do zaplacení, a to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku; v části, ve které se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení další částky ve výši 67 625 Kč s příslušenstvím, se žaloba **zamítá**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudy všech stupňů částku ve výši 39 800 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Zdeňka Pokorného, advokáta.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2019, č. j. 252 C 34/2018-48 bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 176 693,52 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % p. a. za dobu od 27. 10. 2018 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), dále byl zamítnut návrh, aby byl žalovaný zavázán k povinnosti zaplatit žalobci částku 163 306,48 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % p. a. za dobu od 27. 10. 2018 do zaplacení (výrok II.), žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 27 740 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám Mgr. Zdeňka Pokorného, advokáta (výrok III.).
2. K odvolání žalobce i žalovaného odvolací soud rozhodl rozsudkem ze dne 14. 10. 2020, č. j. 44 Co 206/2019-104 tak, že rozsudek soudu I. stupně byl ve výroku I. potvrzen (výrok I.), ve výroku II. byl rozsudek soudu I. stupně potvrzen co do částky 116 881 Kč s příslušenstvím, změněn tak, že žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 46 425,48 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % p. a. ročně za dobu od 27. 10. 2018 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), žaloba byla zamítnuta v části, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím (výrok III.), žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 18 850 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Zdeňka Pokorného, advokáta (výrok IV.).
3. Na základě dovolání žalobce Nejvyšší soud rozhodl rozsudkem ze dne 7. 3. 2022, č. j. 30 Cdo 3095/2021-143 tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2020, č. j. 44 Co 206/2019-104 se ve výroku III. a IV. zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení; ve zbývajícím rozsahu se dovolání odmítá.
4. V odůvodnění rozsudku dovolací soud vyslovil, *že se odvolací soud délkou samotného kompenzačního řízení zabýval a její přiměřenost hodnotil. Brojil-li žalobce mj. i proti samotnému závěru odvolacího soudu o přiměřenosti kompenzačního řízení, dovolací soud v tomto směru připomněl, že ani u kompenzačních řízení není možné vycházet z abstraktní, předem dané, doby řízení, která by mohla být pokládána za nepřiměřenou, nýbrž je třeba přiblížit ke konkrétním okolnostem případu a vycházet z kritérií, která jsou obdobným způsobem hodnocena i při stanovení výše přiměřeného zadostiučnění (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2021, sp. zn. 30 Cdo 1639/2021, či ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 30 Cdo 1987/2014). Nelze tak a priori bez dalšího konstatovat jaká délka tobo kterého kompenzačního řízení je ještě přiměřená a která nikoliv, což neodporuje závěrům, k nimž dospěl ESLP v rozsudku ze dne 8. 2. 2018, Žirovnický proti České republice, č. stížnosti 10092/13 (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 30 Cdo 3680/2019). Nelze však opomenout, že přiměřenost délky kompenzačního řízení je třeba posoudit za užití kritérií uvedených v § 31a odst. 3 OdpŠk, jakkoliv se u tobo soud musí vyvarovat jejich aplikace stejným způsobem, než jak byla zjištěna a jak se podepsala na modifikaci základní částky přiznané v původním nepřiměřeně dlouhém řízení (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2021, sp. zn. 30 Cdo 3706/2020, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2021, sp. zn. 30 Cdo 901/2021, a ze dne 27. 4. 2021, sp. zn. 30 Cdo 622/2021). Odvolací soud omezil své právní posouzení na konstatování přiměřenosti délky kompenzačního řízení, přičemž však toto posouzení nezaložil na zhodnocení jednotlivých kritérií dle § 31a odst. 3 OdpŠk. Jeho právní posouzení je tedy neúplné, a tudíž nesprávné. Krom toho odvolací soud do celkové délky řízení nezapočetl i dobu předběžného projednání nároku u žalované ve smyslu § 14 a 15 OdpŠk, přestože žalobce výslovně požadoval zadostiučnění i za toto období (viz č. l. 95 verte procesního spisu). Dospěl-li odvolací soud za těchto okolností (aniž by do celkové délky zároveň započítal i dobu předběžného projednávání nároku u žalované) k závěru o přiměřenosti délky kompenzačního řízení, je i tímto jeho postupem pod prizmatem výše citované ustálené judikatury Nejvyššího soudu zapříčiněna neúplnost, a tedy nesprávnost právního posouzení.*
5. S ohledem na výše uvedené právní závěry dovolacího soudu odvolací soud k návrhu žalobce na zvýšení zadostiučnění za nepřiměřenou délku řízení, vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 53 C 104/2006, a to s ohledem na délku tohoto kompenzačního řízení, doplnil dokazování provedením důkazu spisem Městského soudu v Brně sp. zn. 252 C 34/2018, stížností na průtahy ze dne 17. 8. 2020, nesouhlasem s vyřízením stížnosti na průtahy ze dne 11. 9. 2020. Ze spisu sp.

zn. 252 C 34/2018 bylo zjištěno, že žalobce podal u Městského soudu v Brně dne 26. 10. 2018 žalobu na zaplacení částky 340 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši zákonné sazby od 27. 10. 2018 do zaplacení, uvedl, že této žalobě předcházelo uplatnění nároku na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem u Ministerstva spravedlnosti dne 26. 4. 2018, na které nebylo včasné reagováno, neboť Ministerstvo spravedlnosti, odbor odškodňování neměl k dispozici příslušný spis Městského soudu v Brně, vedený pod sp. zn. 53 C 104/2006 (řízení nebylo skončeno), nárok nebyl shledán důvodným. Soud I. stupně ve věci usnesením č. j. 252 C 34/2018-15 ze dne 5. 11. 2018 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za žalobu, poplatek byl účastníkem zaplacen dne 12. 11. 2018, platebním rozkazem č. j. 252 C 34/2018-18 ze dne 14. 12. 2018 soud uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 340 000 Kč s příslušenstvím, nebo aby podal proti tomuto platebnímu rozkazu do 15 dnů ode dne jeho doručení u označeného soudu odpor. Žalovaný odpor proti platebnímu rozkazu podal dne 2. 1. 2019, dne 31. 1. 2019 se vyjádřil k žalobě s tím, že uplatněný nárok neuznává, uvedl důvody svého nesouhlasu. Dne 5. 2. 2019 bylo soudem I. stupně nařízeno jednání ve věci na 12. 3. 2019, jednání v uvedený den proběhlo, soud I. stupně rozhodl rozsudkem č. j. 252 C 34/2018-48 ze dne 12. 3. 2019. Označený rozsudek byl napaden odvoláním žalovaného ze dne 17. 4. 2019, toto doplněno podáním ze dne 2. 5. 2019; dále byl rozsudek napaden odvoláním žalobce ze dne 23. 4. 2019, žalobce byl usnesením č. j. 252 C 34/2018-69 ze dne 30. 4. 2019 vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 2 000 Kč, tento byl uhrazen dne 15. 5. 2019. Podáním ze dne 30. 5. 2019 se žalobce vyjádřil k odvolání žalovaného ze dne 2. 5. 2019. Věc byla předložena Krajskému soudu v Brně s odvoláním žalobce i žalovaného dne 28. 6. 2019, dne 5. 8. 2019 požádal soud I. stupně o zapůjčení spisu z důvodu žádosti žalobce o vrácení zaplaceného soudního poplatku za odvolání ze dne 29. 7. 2019; o vrácení soudního poplatku z odvolání ve výši 2 000 Kč bylo rozhodnuto soudem I. stupně usnesením č. j. 252 C 34/2018-88 ze dne 15. 8. 2019, usnesení bylo doručeno zástupci žalobce dne 16. 8. 2019. Platebním poukazem Městského soudu v Brně ze dne 3. 9. 2019 bylo příkázáno vrácení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, proplaceno dne 9. 9. 2019. Žalobce podáním ze dne 17. 8. 2020 požádal o zvýšení požadovaného zadostiučnění o 100 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši jeho zákonné sazby dle občanského zákoníku ode dne 18. 8. 2020 do zaplacení, a to s ohledem na nesprávný úřední postup v tomto odškodňovacím řízení (nepřiměřená délka řízení). Dne 1. 9. 2020 bylo nařízeno odvolacím soudem jednání na 7. 10. 2020, toto bylo odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí na den 14. 10. 2020; odvolací soud rozhodl rozsudkem č. j. 44 Co 206/2019-104 ze dne 14. 10. 2020, rozsudek byl žalobci doručen dne 25. 11. 2020, žalovanému dne 24. 11. 2020. Dne 24. 11. 2020 požádal Ústavní soud ve věci IV. ÚS 2957/20 o zapůjčení spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 54 C 104/2006 (posuzované řízení), žádosti vyhověno dne 2. 12. 2020. Dne 25. 11. 2020 podal žalobce návrh na doplnění rozsudku odvolacího soudu č. j. 44 Co 206/2019-104 ze dne 14. 10. 2020 o část náhrady nákladů řízení, k žádosti odvolacího soudu byl soudem I. stupně spis sp. zn. 252 C 34/2018 zaslán dne 8. 12. 2020, dne 12. 1. 2021 byl předmětný spis soudem I. stupně od odvolacího soudu vyžádán, neboť žalobce dne 8. 1. 2021 podal proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2020 dovolání; spis vrácen soudu I. stupně dne 27. 1. 2021, následně vrácen dne 11. 2. 2021. Usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 44 Co 206/2019-131 ze dne 16. 8. 2021 bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu žalobce na doplnění rozsudku tohoto soudu č. j. 44 Co 206/2019-104 ze dne 14. 10. 2020, spis vrácen soudu I. stupně dne 16. 8. 2021. Usnesením Městského soudu v Brně č. j. 252 C 34/2018-134 ze dne 27. 8. 2021 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku za dovolání, tento zaplacen dne 1. 9. 2021. Dovolání žalobce bylo doručeno žalovanému dne 13. 9. 2021, vyjádření žalovaného k dovolání žalobce bylo podáno dne 8. 10. 2021. Věc byla předložena k rozhodnutí o dovolání žalobce Nejvyššímu soudu dne 20. 10. 2021; dovolacím soudem rozhodnuto rozsudkem č. j. 30 Cdo 3095/2021-143 ze dne 7. 3. 2022. Po rozhodnutí o dovolání spis sp. zn. 252 C 34/2018 vrácen soudu I. stupně dne 5. 4. 2022, rozhodnutí o dovolání doručeno žalobci 12. 4. 2022, žalovanému 11. 4. 2022; spis soudem I. stupně předložen Krajskému soudu v Brně dne 4. 5. 2022. Dne 4. 5. 2022 nařízeno jednání odvolacího soudu na 1.

6. 2022, věc 1. 6. 2022 projednána, dne 8. 6. 2022 byl ve věci vyhlášen tento rozsudek (§ 156 odst. 1, 2 o. s. ř.).
6. Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále též „Listina“) každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.
 7. Podle čl. 36 odst. 3 Listiny každý má právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem.
 8. Stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě (§ 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. – dále též jen „OdpŠk“).
 9. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a/ celkové délce řízení, b/ složitosti řízení, c/ jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d/ postupu orgánů veřejné moci během řízení a e/ významu předmětu řízení pro poškozeného (§ 31a odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb.).
 10. Ve věci byl v předcházejícím odvolacím řízení uplatněn žalobcem nárok na zvýšení původně požadovaného zadostiučinění za nepřiměřenou délku tohoto kompenzačního řízení, neboť dle jeho názoru kompenzační řízení neproběhlo v přiměřené době, odkázal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, konkrétně na rozsudek ze dne 26. 5. 2011 ve věci „Golha proti ČR“, stížnost č. 7051/06, rozsudek ze dne 8. 2. 2018, stížnost č. 10092/13 (a další), dále na judikaturu Nejvyššího soudu. Při jednání dne 1. 6. 2022 žalobce dále skutková tvrzení doplnil tak, že i tento odvolací soud se dopustil nesprávného úředního postupu, když nerespektoval konstantní judikaturu k otázce zadostiučinění za nemajetkovou újmu, a proto byl jeho rozsudek ze dne 14. 10. 2020 ve výroku III. a IV. zrušen rozsudkem Nejvyšším soudem č. j. 30 Cdo 3095/2021-143 ze dne 7. 3. 2022.
 11. Pokud v předcházejícím odvolacím řízení odvolací soud ke shora označenému nároku na zaplacení částky 100 000 Kč s příslušenstvím uvedl, že *„Žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná i v části navýšení odškodnění za délku kompenzačního řízení, když toto řízení bylo zahájeno žalobou ze dne 26. 10. 2018, soud I. stupně rozhodl rozsudkem č. j. 252 C 34/2018-48 ze dne 12. 3. 2019, odvolací soud rozhodl rozsudkem ze dne 14. 10. 2020; o délce tohoto řízení nelze hovořit jako o nepřiměřeně dlouhé.“*, tak fakticky hodnotil celkovou délku řízení (od uplatnění nároku na zadostiučinění dne 26. 4. 2018) v trvání 2 roky a 5,5 měsíce. Aktuálně po zrušení původního rozhodnutí ze dne 14. 10. 2020 rozsudkem Nejvyššího soudu č. j. 30 Cdo 3095/2021-143 ze dne 7. 3. 2022 (srov. opačné rozhodnutí téhož senátu 30 Cdo k otázce navýšení zadostiučinění z důvodu délky trvání kompenzačního řízení ze dne 30. 9. 2021, č. j. 30 Cdo 1750/2021-114) celková délka řízení 4 roky a 1 měsíc (uplatnění nároku u Ministerstva spravedlnosti ze dne 26. 4. 2018, žaloba podána dne 26. 10. 2018, rozsudek soudu I. stupně č. j. 252 C 34/2018-48 ze dne 12. 3. 2019, rozsudek odvolacího soudu č. j. 44 Co 206/2019-104 ze dne 14. 10. 2020, rozsudek Nejvyššího soudu č. j. 30 Cdo 3095/2021-143 ze dne 7. 3. 2022, rozsudek odvolacího soudu ze dne 8. 6. 2022), což již nutno hodnotit jako délku nepřiměřenou. Pokud došlo k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě, jemuž odpovídá odškodnění peněžitou formou, pak odvolací soud vycházel při stanovení výše zadostiučinění ze Stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č.

58/2011- dále jen „stanovisko“, přičemž za odpovídající výši základní částky peněžitého odškodnění nemajetkové újmy při shora uvedené celkové délce kompenzačního řízení odvolací soud shledal částku 15 000 Kč za rok (z tohoto za první dva roky v poloviční výši), což při délce řízení 4 roky a 1 měsíc činí v základní částce 46 250 Kč. Odvolací soud dále přihlédl k modifikačnímu kritériu dle § 31a odst. 3 písm. b/ zákona č. 82/1998 Sb., tj. ke kritériu procesní složitosti řízení, když do řešení věci se zapojily tyto instance: a/ Ministerstvo spravedlnosti ve smyslu § 14 OdpŠk (nárok uplatněn dne 26. 4. 2018), b/ soud prvního stupně (žaloba podána dne 26. 10. 2018, rozsudek ze dne 12. 3. 2019, č. j. 252 C 34/2018-48), c/ soud odvolací (rozsudek ze dne 14. 10. 2020, č. j. 44 Co 206/2019-104), d/ dovolací soud (rozsudek ze dne 7. 3. 2022, č. j. 30 Cdo 3095/2021-143), e/ soud odvolací již pouze k otázce navýšení zadostiučinění za toto kompenzační řízení (rozsudek ze dne 8. 6. 2022); s rostoucím počtem instancí přirozeně narůstá celková délka řízení. Odvolací soud vzhledem k uvedené procesní složitosti přistoupil ke snížení základní částky o 30 %, tj. o 13 875 Kč. Pro další modifikaci základní částky z pohledu jednání poškozeného (§ 31a odst. 3 písm. c/), postupu orgánů veřejné moci během řízení (§ 31a odst. 3 písm. d/), významu předmětu řízení pro poškozeného (§ 31a odst. 3 písm. e/) důvody shledány nebyly. Tvrdil-li a prokazoval žalobce svoji aktivitu pro zkrácení celkové délky řízení tím, že měl 17. 8. 2020 podat stížnost na průtahy u Krajského soudu v Brně, pak tato stížnost nebyla shledána důvodnou, dokládá-li dále nesouhlas s vyřízením této stížnosti, soudu, ač vyzván, nepředložil vyrozumění Ministerstva spravedlnosti k tomuto nesouhlasu. Pokud jde o tvrzený nesprávný úřední postup odvolacího soudu v kompenzačním řízení založený nerespektováním konstantní judikatury k otázce zadostiučinění za nemajetkovou újmu, námitka nebyla shledána opodstatněnou. Byť odvolací soud v odůvodnění zamítavého výroku o zvýšení zadostiučinění o 100 000 Kč s přísl. nerekapituloval jednotlivá kritéria pro posouzení přiměřenosti celkové délky nynějšího řízení (tehdy 2 roky a 5,5 měsíce), z obsahu odůvodnění bylo zřejmé, že si jich byl plně vědom, avšak pokud neshledal předmětné řízení jako nepřiměřeně dlouhé, bylo nadbytečné se zabývat stanovováním výše přiměřeného zadostiučinění (viz shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 30 Cdo 1750/2021-114), na vysloveném závěru (*Žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná i v části navýšení odškodnění za délku kompenzačního řízení, když toto řízení bylo zahájeno žalobou ze dne 26. 10. 2018, soud I. stupně rozhodl rozsudkem č. j. 252 C 34/2018-48 ze dne 12. 3. 2019, odvolací soud rozhodl rozsudkem ze dne 14. 10. 2020; o délce tohoto řízení nelze hovořit jako o nepřiměřeně dlouhé.*), by nic nemohla změnit ani skutečnost, že odvolací soud při úvaze o celkové délce kompenzačního řízení výslovně nezohlednil dobu, po kterou byl nárok žalobce projednáván u Ministerstva spravedlnosti ve smyslu § 14 OdpŠk (stále by se jednalo o 2 roky a 5,5 měsíců). Dospěl-li dovolací soud konkrétně v rozsudku ze dne 7. 3. 2022, č. j. 30 Cdo 3095/2021-143 (tedy stejný senát 30 Cdo) k odlišnému právnímu názoru na rozsah odůvodnění k závěru o přiměřenosti délky kompenzačního řízení (v řízení vedeném pod sp. zn. 44 Co 381/2019, ke kterému se vztahovalo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 30 Cdo 1750/2021-114, se jednalo o celkovou délku kompenzačního řízení 3 roky a 6 měsíců), pak ve vztahu k postupu odvolacího soudu nelze hovořit jako o nerespektování konstantní judikatury, když tato je na straně dovolacího soudu (senátu 30 Cdo) k otázce navýšení zadostiučinění pro délku kompenzačního řízení poněkud nekonzistentní, tedy nikoliv konstantní.

12. Po provedeném dokazování, objasnění průběhu kompenzačního řízení, vyjádření skutkových závěrů, jak uvedeno shora, vyhodnocení doplňkových modifikačních zákonných kritérií ve smyslu ust. § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. (- 30 % na procesní složitost řízení) dospěl odvolací soud k závěru, že adekvátní zvýšení odškodnění za délku kompenzačního řízení (nyní již 4 roky a 1 měsíc) odpovídá částce 32 375 Kč.
13. Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud rozhodl o přiznání shora uvedené částky žalobci, v rozsahu zbývajících částky 67 625 Kč s příslušenstvím byl požadavek žalobce na zvýšení zadostiučinění pro délku kompenzačního řízení zamítnut (výrok I.).
14. Pokud jde o náhradu nákladů řízení před soudy všech stupňů, odvolací soud vzhledem k přiznanému zadostiučinění postupoval podle ust. § 224 odst. 2, § 142 odst. 3 o. s. ř. a žalobci

přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 39 800 Kč; náklady řízení žalobce před soudem I. stupně sestávaly z nákladů právního zastoupení, které jsou tvořeny odměnou za zastupování advokátem podle § 11 odst. 1 písm. a/, d/, e/ ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. a/ vyhlášky č. 177/1996 Sb. za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, účast na jednání dne 12. 3. 2019) po 3 100 Kč, náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky za tři úkony po 300 Kč, SOP za žalobu 2 000 Kč, celkem 12 200 Kč; náklady odvolacího řízení pak sestávaly rovněž z nákladů právního zastoupení, odměna advokáta za odvolání žalobce ze dne 23. 4. 2019, za účast při jednání odvolacího soudu dne 7. 10. 2020, 2 x režijní paušál po 300 Kč, celkem 6 800 Kč; náklady dovolacího řízení sestávaly ze zaplaceného soudního poplatku 14 000 Kč, jeden úkon právní služby – dovolání – 3 100 Kč, režijní paušál 300 Kč, celkem 17 400 Kč, náklady tohoto odvolacího řízení sestávaly z odměny advokáta za jeden úkon právní služby -účast na jednání dne 1. 6. 2022 – 3 100 Kč, režijní paušál 300 Kč, celkem 3 400 Kč. Pokud zástupce žalobce požadoval přiznání náhrady odměny za další úkony, odvolací soud tyto nevyhodnotil jako potřebné k účelnému uplatňování práva proti žalovanému (§ 142 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání. Dovolání se podává Nejvyššímu soudu ČR ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 8. června 2022

JUDr. Věra Skalická v. r.
předsedkyně senátu